

C O R R E S P O N D E N T I E.

XIVe CONGRÈS INTERNATIONAL DE MÉDECINE,

Madrid 23—30 April 1903.

De ondergeteekende bericht, dat bij hem op aanvraag te bekomen zijn formulieren voor het opgeven van een voordracht of mededeeling voor genoemd congres.

Voorts heeft hij van het „Bureau des logements” bericht ontvangen, dat de bezoekers van het congres door tusschenkomst van genoemd bureau zich van te voren van een verblijf kunnen verzekeren, hetzij in een hôtel, hetzij in een particuliere woning. De prijs daarvan zal bedragen (voor logies, bediening, licht en drie maaltijden) per dag en per persoon:

In een hôtel van 18 tot 50 pesetas, of 13 à 35 francs.

In een particuliere woning van 12 tot 30 pesetas, of 9 à 22 francs.

In deze prijzen zijn begrepen de kosten van een rijtuig van het station naar het logement en vice-versa.

De bezoekers moeten zich zoo spoedig mogelijk in verbinding stellen met het Bureau des logements, Faculté de médecine, Madrid. Bij den ondergeteekende zijn op aanvraag formulieren daarvoor verkrijgbaar. Om inlichtingen te bekomen omtrent den prijs van de reis naar Madrid kan men zich wenden tot het „Bureau des Voyages Pratiques” Rue de Rome 9, Paris.

Het internationaal reisbureau THOS. COOK en zoon Damrak 83, Amsterdam, belast zich ook gaarne met de levering van reisbiljetten, reserveeren van plaatsen in luxetreinen en slaapwagens, regelingen met hôtels, en verstrekken van alle mogelijke inlichtingen. Tevens is dit bureau voornemens reizen *onder persoonlijke leiding* te organiseeren van Parijs naar Madrid, waaraan een bezoek verbonden zal worden aan Sevilla, Granada, enz. Hieromtrent zullen later nog nadere bijzonderheden bekend gemaakt worden.

Namens het Nationaal Comité:

P. MUNTENDAM, *Secretaris.*

INGEZONDEN.

Geachte Redactie!

Sta mij toe een kleine opmerking te maken over de bijlagen van het Rapport van de commissie tot onderzoek van een Informatie-bureau, en wel speciaal over de vragenlijsten.

Het heeft mij dikwijls getroffen, dat in Duitsche tijdschriften, bij het vragen naar een plaatsvervanger of omgekeerd, er bijna altijd de godsdienst wordt bijgehaald, en ik heb het altijd gelukkig gevonden, dat dit hier zelden of noort geschiedt, dus zelden noodig schijnt.

Ik zie nu in bovengenoemde vragenlijsten, dat instantelijk op den godsdienst de aandacht wordt gevestigd en dit bejammer ik zeer. Het is toch wel aan te nemen, dat, wanneer er naar gevraagd wordt, er zeer velen, welke anders in het geheel niet er aan gedacht zouden hebben, nu een bepaalden godsdienst zullen aanwijzen, en dat dit ten slotte een gewoonte zal worden.

Ongetwijfeld zal in enkele gevallen, en dan wel meestal bij vestiging een bepaalde godsdienst wenschelijk zijn, doch waar deze wenschelijkheid bestaat zullen de betrokken personen haar wel uit zich zelve kenbaar maken. Het geringe voordeel verbonden aan de vraag naar een bepaalden godsdienst, weegt mijns inziens dus in het geheel niet op tegen het daardoor veroorzaakte nadeel; ik zou het dus wenschelijk vinden deze vraag te laten vervallen.

's-Gravenhage, 29 October 1902.

Dr. H. M. HIJMANS.

DE AANSTAANDE ALGEMEENE VERGADERING.

Als gewoon lid der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst moet mij een enkel woord van het hart.

Met groote meerderheid (33 van de 40 uitgebrachte stemmen) is het voorloopig uitgesproken, dat onze Maatschappij *als geheel* de beginselen eener vakvereniging *niet* moet aanvaarden en, met 29 stemmen van de 37, dat men de *afdeelingen vrijheid* moet laten zich in de richting eener vakvereniging te ontwikkelen. Uitstekend. Maar wat zien wij nu verder? Bij vraag A 7 wordt beslist, dat *iedere afdeeling een eigen raad voor tucht en beroep* benevens *een commissie van sociaal onderzoek zal hebben*. Waar blijft nu eensklaps de vrijheid? Wat moet een afdeeling, die geen vakvereniging wil zijn, in godsnaam aanvangen met dien raad en die commissie? En welke zal de verhouding van zoo'n afdeeling toch worden tegenover den gewestelijken raad — een voor tucht en beroep van hooger orde — waarmede zij niets te maken wil hebben en waarheen zij dus ook wel geen afgevaardigde zal zenden?

Medici zijn slechte wetten-makers en het is niet noodig meer tegenstrijdigheden en bezwaren te opperen tegen de antwoorden gegeven op de vragenlijst om te doen zien, dat wij geheel op een verkeerd spoor zijn. Daarom hoop ik dat de *motie Tiel* zal worden aangenomen, die ons voor heel wat ondoordachten arbeid behoedt. Laat ons thans den gang van zaken in de afdeelingen afwachten, voordat wij het geheele gebouw afbreken, en daarom — ongeveer zooals Groningen wil — alleen vraag A 1 tot en met A 5 aan het referendum onderwerpen. Wordt wat op die vragen is geantwoord goed gekeurd, dan is er niets meer noodig dan een wijziging in artikel 10 van het *huishoudelijk* reglement (de regeling der toelating van leden tot de algemeene afdeeling); de afdeelingen kunnen zich ontwikkelen in de nieuwe richting en de bemiddelings-commissie blijft bestaan en dienst doen ter beslechting der geschillen die in een afdeeling niet kunnen worden afgedaan.

Alleen zal de vergadering zich ook moeten uitspreken over het *Tijdschrift* (vraag C 1) en is het wenschelijk, dat het bestuur gemachtigd wordt *bij wijze van proef* eens een verandering te maken in de Algemeene Vergadering, ook wat betreft de betere voorbereiding der voorstellen.

Wil men zich hiertoe bepalen, dan kan en zal de vergadering vruchten dragen; wil men het geheele programma afhandelen, dan vrees ik dat er niets van terecht komt.

Daarom Tiel en Groningen houdt vol!

Dr. BIJLSMA.